

PLAUTUS: AULULARIA

ARGUMENTVM I

Senex avarus vix sibi credens Euclio
domi suae defossam multis cum opibus
aulam invenit, rursumque penitus conditam
exanguis amens servat. eius filiam
Lyconides vitiat. interea senex
Megadorus a sorore suasus ducere
uxorem avari gnatam deposcit sibi.
durus senex vix promittit, atque aulae timens
domo sublatam variis abstrudit locis.
insidias servos facit huius lyconidis
qui virginem vitiat; atque ipse obsecrat
avonculum Megadorum sibimet cedere
uxorem amanti. per dolum mox Euclio
cum perdidisset aulam, insperato invenit
laetusque natam conlocat Lyconidi.

IV.iv

<I> foras, lumbrice, qui sub terra erepsisti modo,
qui modo nusquam comparebas, nunc, cum compares, peris.

ego pol te, praestrigiator, miseris iam accipiam modis. 630

STROBILVS Quae te mala crux agitat? quid tibi mecum est commercii, senex?

quid me adflctas? quid me raptas? qua me causa verberas?

EVCL. Verberabilissime, etiam rogitas, non fur, sed trifur?

STROB. Quid tibi surrupui? **EVCL.** Redde huc sis. **STROB.** Quid tibi vis
reddam? **EVCL.** Rogas?

STROB. Nil equidem tibi abstuli. **EVCL.** At illud quod tibi abstuleras cedo. 635

ecquid agis? **STROB.** Quid agam? **E.** Auferre non potes. **ST.** Quid vis tibi?

PERSONAE

EVCLIO SENEX

STAPHYLA ANVS

EVNOMIA MATRONA

MEGADORVS SENEX

PYTHODICVS SERVVS

CONGRIO COCUS

ANTHRAX COCUS

STROBILVS SERVVS

LYCONIDES ADVLESCENS

PHAEDRIA PVELLA

TIBICINAE

ARGUMENTVM II

Aulam repertam auri plenam Euclio
Vi summa servat, miseris adfectus modis.
Lyconides istius vitiat filiam.
Vult hanc Megadorus indotatam ducere,
Lubensque ut faciat dat coquos cum obsonio.
Auro formidat Euclio, abstrudit foris.
Re omni inspecta compressoris servolus
Id surpit. illic Euclioni rem refert.
Ab eo donatur auro, uxore et filio.

EVCL. Pone. **STROB.** Id quidem pol te datare credo consuetum, senex.
EVCL. Pone hoc sis, aufer cavillam, non ego nunc nugas ago.
STROB. Quid ego ponam? quin tu eloquere quidquid est suo nomine.
non hercle equidem quicquam sumpsi nec tetigi. **EVCL.** Ostende huc manus. 640
STROB. Em tibi, ostendi, eccas. **EVCL.** Video. age ostende etiam tertiam.
STROB. Laruae hunc atque intemperiae insaniaeque agitant senem.
facisne iniuriam mihi? **EVCL.** Fateor, quia non pendes, maximam.
atque id quoque iam fiet, nisi fatere. **STROB.** Quid fatear tibi?
EVCL. Quid abstulisti hinc? **S.** Di me perdant. si ego tui quicquam abstuli 645
nive adeo abstulisse vellem. **EVCL.** Agedum, excutedum pallium.
STROB. Tuo arbitratu. **E.** Ne inter tunicas habeas. **S.** Tempta qua lubet.
EVCL. Vah, scelestus quam benigne: ut ne abstulisse intellegam.
novi sycphantias. age rusum ostende huc manum
dexteram. **S.** Em. **E.** Nunc laevam ostende. **S.** Quin equidem ambas profero. 650
E. Iam scrutari mitto. redde huc. **S.** Quid reddam? **E.** A, nugas agis,
certe habes. **S.** Habeo ego? quid habeo? **E.** Non dico, audire expetis.
id meum, quidquid habes, redde. **STROB.** Insanis: perscrutatus es
tuo arbitratu, neque tui me quicquam invenisti penes.
EVCL. Mane, mane. quis illic est? quis hic intus alter erat tecum simul? 655
perii hercle: ille nunc intus turbat, hunc si amitto hic abierit.
postremo hunc iam perscrutavi, hic nihil habet. abi quo lubet.
STROB. Iuppiter te dique perdant. **EVCL.** Haud male egit gratias.
ibo intro atque illi socienno tuo iam interstringam gulam.
fugin hinc ab oculis? abin an non? **S.** Abeo. **E.** Cave sis ~ te videam.— 660

IV.ix

EVCLIO Perii interii occidi. quo curram? quo non curram? tene, tene. quem? quis?
nescio, nil video, caecus eo atque equidem quo eam aut ubi sim aut qui sim
nequeo cum animo certum investigare. obsecro vos ego, mi auxilio, 715
oro obtestor, sitis et hominem demonstratis, quis eam abstulerit.
quid est? quid ridetis? novi omnes, scio fures esse hic complures,
qui vestitu et creta occultant sese atque sedent quasi sint frugi.
quid ais tu? tibi credere certum est, nam esse bonum ex voltu cognosco.
hem, nemo habet horum? occidisti. dic igitur, quis habet? nescis? 720

heu me miserum, misere perii,
male perditus, pessime ornatus eo:
tantum gemitu et mali maestitiaeque
hic dies mi optulit, famem et pauperiem.
perditissimus ego sum omnium in terra;
nam quid mi opus vita, qui tantum auri
perdidi, quod concustodivi
sedulo? egomet me defraudavi
animumque meum geniumque meum; 725
nunc eo alii laetificantur
meo malo et damno. pati nequeo.